

தனித்தன்மையான நட்புறவு A REMARKABLE FRIENDSHIP

1 சாமுயேல் 20:12-23

“சகோதரனிலும் அதிக சொந்தமாய்ச் சிநேகிப்பவனுமுண்டு.” - நீதிமொழிகள் 18:24

முற்காலங்களில் வாழ்ந்த மாமனிதர்களுக்கிடையே நிலவின தீவிரமான நட்பு குறித்த அநேக சம்பவங்களைச் சரித்திரமானது தெரிவிக்கின்றது; எனினும் இப்பாடத்தில் இடம்பெறும் யோனத்தான் மற்றும் தாவீதிற்கு இடையிலுள்ள நட்பைவிட மிகச்சிறந்த வேறெந்த நட்பையும் சரித்திரமானது தெரிவிக்கிறதில்லை. தாவீதிற்கான யோனத்தானுடைய அன்பும், யோனத்தானிற்கான தாவீதினுடைய அன்பும், சுயநலமற்ற நட்பாக மாத்திரம் பிரகாசியாமல், இன்னுமாக யோனத்தானுடைய நலனுக்கடுத்தவைகளைப் பாதிப்பதுபோன்றுள்ள தோற்றம்கொண்ட நட்பாகவும் தோன்றியது ஆனால் உண்மையில் இப்படிப் பாதிப்பு கொடுக்கும் ஒன்றாகக் காணப்படவில்லை.

இராஜவாகிய சவுலின் மகனாகிய யோனத்தான், இஸ்ரவேலின் அரியணைக்கு அடுத்த வாரிசாக அடையாளம் காணப்பட்டார்; அப்போது அவருக்கு 35-வயதாயிருந்தது. ஊரிலிருந்து வந்தவரும், சுமார் 21- வயதை உடையவருமான தாவீதோ, திரெள ஜனங்களுக்கு முன்பு பிரபலமடைந்தவர் ஆனார்; இவர் ஆயிரம் புருஷர்களுக்குத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்; மேலும் சமீபத்தில்தான் இவர் சவுலின் குமாரத்தியை விவாகம்பண்ணினார். சவுல் ஜனங்களுடைய பாசத்தின் விஷயத்தில் தாவீதைத் தனக்குப் போட்டியாளனாகவே பார்த்தார்; மேலும் அனைத்துக் காரியங்களுமே, என்றோ ஒருநாள் தாவீது, சவுலுக்கு அடுத்தப்படியாக அரியணைக்கு வருவார் என்பதை முன்கூட்டியே உணர்த்தியதாய் இருந்தது. விழுந்துபோன மனுஷ்கத்தினுடைய கண்ணோட்டத்தின்படி பார்க்கையில், தாவீதைத் தனக்கான எதிரியாகவும், போட்டியாளனாகவும் யோனத்தான் கருதுவதற்கு அனைத்துக் காரணங்களும் இருந்தன; மேலும் விழுந்துபோன சபாவத்தினுடைய பொறாமையும், எரிச்சலும், யோனத்தானுடைய இருதயத்தில் நட்பிற்கும், அன்பிற்கும் பதிலாக, பகைமையையும், விரோதத்தையுமே வளர்த்தியிருந்திருக்கும். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இக்காரியங்களே இந்த இரு இளைஞர்களுக்கிடையே நிலவின குறிப்பிடத்தக்க நட்பினை, சரித்திரத்தினுடைய பக்கங்களில் மிகவும் அருமையான நட்புகளில் ஒன்றாக ஆக்கியுள்ளது.

யோனத்தானுடைய ஆத்துமா, தாவீதின் ஆத்துமாவோடே எப்படி ஒன்றாய் இசைந்திருந்தது என்றும், அவர்களுடைய நேசங்களும், நம்பிக்கைகளும், அன்புகளும் எப்படிப் பின்னிப்பிணைந்திருந்தது என்றும் நாம் வாசித்தறிகின்றோம். தாவீது சவுலின் அரண்மனையில் தங்கும்படிக்கு வந்தபோது, யோனத்தான் தனது வஸ்திரங்களில் சிலவற்றை அவருக்குக் கொடுத்த காரியமும், மற்ற பல பாசத்தின் வெளிப்பாடுகளும், அவர்களது விலையேறப்பெற்ற நட்புணர்வுகளின் வெளிப்புற வெளிக்காட்டல்களாக இருந்தன; இவைகள் அனைத்தும், அதாவது தாவீதை மரியாதைப்படுத்தி, அவரது கனத்தை மேம்படுத்துவது என்பது இயல்பாகவே அடுத்த வாரிசாகத் தோற்றமளித்த

யோனத்தானுடைய நிலைமையைச் சிறுமைப்படுத்தின தாகவே இருந்தது; மேலும் அரண்மனையில் தனக்கான கனத்தினுடைய ஸ்தானத்தைத் தக்கவைக்க விரும்பியிருப்பாரானால், இப்படியாகவெல்லாம் செயல்பட்டிருக்கமாட்டார். தங்கள் சொந்தக் கனங்களையும்/மரியாதையையும், பெருமையையும் தக்கவைப்பதற்கு, மற்றவர்களை நசுக்கிப்போடுதல் அவசியமானது என்று அனுமானிக்கும் தவறை குறுகிய மனமுடையவர்கள் செய்வதுண்டு; ஆனால் யோனத்தான் இப்படியாகக் குறுகிய மனமுடையவராக இராமல், பெருந்தன்மையுடையவராக இருந்தபடியால், அன்று முதல் இன்றுவரை, இவரை அறிந்துகொண்டவர்கள் அனைவராலும் இவரது குணங்களானது விரும்பப்பட்டன.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு; இந்த இரண்டு உயர்பண்புள்ள ஆன்மாக்களுக்கிடையே காணப்பட்ட இந்த அன்பிற்கும் காரணம் ஒன்று இருக்க வேண்டும். நீதியுள்ளவைகள் எவைகளோ, அன்புள்ளவைகள் எவைகளோ, தூய்மையுள்ளவைகள் எவைகளோ, பெருந்தன்மையுள்ளவைகள் எவைகளோ, கனமுள்ளவைகள் எவைகளோ, அவைகளையே நாம் அன்புகூரவும், உயர்வாய் மதிக்கவும் வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவித்துள்ளார்; அப்படியானால் இவைகளுக்கு எதிரானவைகளை நாம் அன்புகூருவது என்பது தகுதியானதல்ல என்பதும் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படுகின்றது. நீதி மற்றும் நன்மையின் கொள்கைகளை அன்புகூருவதற்கும், நபர்களை அன்புகூருவதற்கும் இடையில் வித்தியாசம் உண்டு என்பது உண்மையே; எனினும் நபர்கள்மீது வைக்கப்படும் அன்பு என்பது, அவர்கள் பெற்றிருக்கும் தலைச்சிறந்த பண்புகளின் மற்றும் அன்பிற்குப் பாத்திரமான பண்புகளின் காரணமாகவே காணப்பட வேண்டும் என்பதே கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம். இந்த இரண்டு மனிதர்களும், இவர்கள் மோசமான மற்றும் இழிவான நபர்களாக இருந்திருப்பார்களானால், இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அன்புகூர்ந்திருக்கமாட்டார்கள்; ஏனெனில் இழிவானவர்களாலேயே இழிவானவர்களை அன்புகூர முடியும்; மேலும் தாறுமாறானவர்களாலேயே தாறுமாறானவர்களை அன்புகூர முடியும்.

யோனத்தான் அன்புகூருமளவுக்கு, தாவீதின் குணங்களில் எது அவரைக் கவர்ந்ததாய் இருந்தது? சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அது அவருடைய உயர்பண்புகளும், அவரது தைரியமும், அவரது நேர்மையும், இராஜா மற்றும் ஜனங்களுக்கான அவரது உண்மைத்தன்மையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவன்மீதான அவரது விசுவாசமும், தேவனையே அவர் சார்ந்திருந்ததுமாகும். தாவீது அன்புகூருமளவுக்கு யோனத்தானிடம் என்ன இருந்தது? மேற்கூறப்பட்ட அதே பண்புகளில் அநேகமானவைகள் யோனத்தானிடமும் காணப்பட்டன. யோனத்தானும் தைரியமுள்ளவராவார்; மேலும் இதை அவர் ஏற்கெனவே நிரூபித்துக்காட்டியும் உள்ளார்; அவர் உத்தமராகவும், நேர்மையுள்ளவராகவும், தாழ்மையுள்ள மனமுடையவராகவும், பெருந்தன்மையுள்ளவராகவும், நண்பனுக்கு உண்மையானவராகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன் தேவனுக்கு உண்மையானவராகவும் காணப்பட்டார். (1 சாமுயேல் 14:1-15, 27-30, 43; 23:16-18)

இந்த இரண்டு மனிதர்கள் விஷயத்தில், இவர்கள் இருவரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் அன்பு பாராட்டத்தக்கதாக, இயல்பான சில இருதய பண்புகளைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், இவர்கள் தனிப்பட்ட விதத்தில் தேவனிடம் கொண்டிருந்த விசுவாசமும், பக்தியுமே இவர்களை மிகவும் ஒன்றிணைத்த காரியங்களாகக் காணப்பட்டன. யாரேனும் சிறந்த நண்பர்களாகக் காணப்பட வேண்டுமெனில், அவர்கள் இருவருமே ஆர்வம் காட்டும்

மூன்றாம் நோக்கம்/குறிக்கோள் ஒன்று காணப்பட வேண்டும் என்றும், வட்டத்தின் ஆரங்கள் (radii of a circle) போன்று, மையத்தை நோக்கி அவர்கள் வர வர, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நெருங்கி வருவார்கள் என்றும் யாரோ ஒருவர் சொல்லியிருக்கின்றார். இப்படியே இந்த இரண்டு மனுஷர்களின் விஷயத்திலும் சம்பவித்தது; தேவனுக்கும், தேவனில் மாதிரிப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ள சத்தியம் மற்றும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் இவர்கள் கொண்டிருந்த உண்மையே, இவர்களது நட்புறவின் உறுதிக்குக் காரணமாயிருந்தது; மேலும் இது, பலதரப்பட்ட தங்களது பூமிக்கடுத்த நன்மைகள், தங்கள் அன்பை முறித்துப்போடுவதைத் தடைபண்ணிற்று.

இதே கொள்கையே உண்மையுள்ள, சுயநலமற்ற அன்பு அனைத்திலும் விளங்குகின்றது; கவர்ந்து இழுப்பதற்கும், ஒருவர் இன்னொருவர்மீது காட்டும் அன்பு மற்றும் அக்கறையை ஊக்குவிக்கிறதற்கும் ஏதுவாக ஒருவரையொருவர் கவர்ந்து ஈர்ப்பதற்குரிய ஏதோ ஒன்று காணப்பட வேண்டும். அன்பு மற்றும் நட்பின் [R3233 : page 332] வாக்குறுதிகளை மீறுவது என்பது அல்லது திருமண வாக்குறுதிகளை மீறுவது என்பது, வாக்குறுதியைப் பண்ணினவர்களில் யாரோ ஒருவர் சுயநலமான அன்பை உடையவராய் இருக்கின்றார் என்பதையும், கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் போதிக்கின்றதும், இப்பாடத்தில் சிறப்பாய் விளக்கப்பட்டுள்ளதுமான தூய்மையான அன்பைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாயிருக்கின்றது. சுயநலமான அன்பு என்பது நிச்சயமாகவே திறமிக்கவர்களையும், நல்லவர்களையும், சிறந்தவர்களையும், உயர் பண்புடையவர்களையும் ரசித்துப்பார்க்கும்; ஆனாலும் சரிசமமாய் உயர்பண்புகளையும், சிறப்புகளையும் உடையவர்களை ரசிப்பதில்லை; இச்சுயநலமான அன்பானது, அதன் சொந்த நலன்களுக்கு இலாபமாய் உள்ளது என்று அது நம்பும் தருணங்களில், நட்பைக் கைவிடுவதற்குரிய சோதனையினால் நிச்சயமாக ஒருநாள் தாக்கப்படும். யோனத்தானுடைய அன்பானது, இந்தச் சுயநலமான அன்பின் வகையாக இருக்கவில்லை; இதன் காரணமாக, அது மாறா தன்மையுடையதாய் இருந்தது; (மனதில் எழும்ப வாய்ப்பிருந்த) சுயநலமான எண்ணங்களை மேற்கொண்டதற்கேற்ப, அவருடைய அன்பானது உறுதியும், பலமும் அடைந்தது. இந்தக்கோணத்தில் பார்க்கும்போது, இது நமது கர்த்தர் இயேசு தம் ஜனங்களுக்காகக் கொண்டிருந்த அன்பினை அடையாளப்படுத்திக் காண்பிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. தன் ஸ்தானத்தையும் இழக்கத் துணிந்தவராக, யோனத்தான் தாவீதை அன்புகூர்ந்ததுபோல, தம்முடைய ஜனங்களுக்குத் தாம் மீட்பராகத்தக்கதாகப் பிதாவோடு தமக்கிருந்த மகிமையினை நமது கர்த்தர் இயேசு துறந்தார்; இந்தத் தம்முடைய ஜனங்களைக்குறித்தே அவர்: நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற யாவையும் நீங்கள் செய்வீர்களானால், என் சிநேகிதராயிருப்பீர்கள் என்று கூறியுள்ளார். (யோவான் 15:14)

நண்பன் என்ற பெயருக்குப் பாத்திரமான ஒருவன்
எல்லோருக்கும் அப்பாற்பட்டவனாகக் காணப்படுவான்;

[R3233 : page 333]

அவனது அன்பு, சகோதரனின் அன்பிலும் மேலானது;
அவனது அன்பு விலையுயர்ந்ததும், இலவசமானதும், முடிவில்லாததுமாகும்.

நம்முடைய இந்தப் பாடமானது, இந்த இரண்டு நண்பர்களையும், தாவீதின் ஜீவன் அபாயத்தில் இருந்தப்போதுள்ள தருணத்தில் அறிமுகம்பண்ணுகின்றது. நம்முடைய முந்தைய பாடத்தில், சவுல் தாவீதிற்குத் தீங்குசெய்ய வேண்டுமென்றிருந்தார் என்று பார்த்தோம். அந்தப் பாடத்தில் நாம் பார்த்த பயமுறுத்தும் செயல்களானது, சவுலினால்

பலமுறை செய்யப்பட்டன; இறுதியில் சவுல் தனது வாத்தியக்காரனாகிய தாவீதின்மீது ஈட்டியை எறிந்தார்; ஆனால் அதிலிருந்து தாவீது தப்பித்துக் கொள்கின்றார். இந்தப் பகைமையான வெளிப்பாட்டின் காரணமாகவே, சவுல் இராஜா தாவீதின் விஷயத்தில் சில மனமாற்றங்களைக் காண்பிக்காததுவரையிலும், இராஜாவின் முன்னிலையில் தாவீது வருவது ஞானமாய் இராது என்று இந்த இரண்டு நண்பர்களும் முடிவெடுத்தார்கள். அண்மையில் வரவிருந்த பந்தியானது முக்கியமான ஒன்றாய்க் காணப்பட்டது; யோனத்தானும், வீட்டாரிலுள்ள மற்றவர்களும் அங்குக் காணப்படுவார்கள்; எனினும் அதில் பங்குகொண்டு, தன் ஜீவனை தாவீது அபாயத்திற்குள்ளாக்குவது என்பது விவேகமாய் இராது என்று எண்ணினார்கள்; ஆகையால் இராஜாவிடம் யோனத்தான் (தாவீது வராததற்குரிய) காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்றும், இராஜாவின் மனநிலை என்ன என்று பிற்பாடு தாவீதிற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பின்னர் தேவைப்பட்டால் தாவீது நாட்டைவிட்டு ஓடவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடுகள் பண்ணப்பட்டிருந்தன. தாவீதின்மீதுள்ள கசப்பினால் சவுலின் இருதயம் நிரம்பியிருந்ததை யோனத்தான் கண்டுகொண்டார்; அதுவும் தன் குமாரன், தாவீதிற்காகக் காரணங்களைக் கூறினபோது, சவுல் கோபம் அடைந்தவராக, தனது ஈட்டியை அவர்மேல் எறியும் அளவுக்குக் கசப்பு அவரிடம் இருந்தது; அவரைக் கொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக எறியவில்லை என்றாலும், தனது அதிருப்தியின் காரணமாகவே ஈட்டியை எறிந்தார். யோனத்தான் தன் தகப்பனுடைய தவறுகள் மற்றும் கோபங்கள் நிமித்தம் வருத்தம் அடைந்தார்; மேலும் முன்னமே ஏற்பாடுபண்ணியிருந்த சைகையின்படியே, காரியத்தை யோனத்தான் தாவீதிடம் உடனடியாகத் தெரிவித்துவிட்டார். இந்த இரண்டு நண்பர்களாலும், தனிப்பட்ட விதத்தில் சந்திக்காமல் விடைபெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை; இவர்கள் சந்தித்து, ஒருவரையொருவர் முத்தஞ்செய்து, அழுது, ஒருவருக்கொருவர் வாக்குறுதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் கொண்டிருந்த அன்பினுடைய உண்மைக்குத் தேவனைச் சாட்சியாக நிறுத்திக்கொண்டனர். சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக இராஜாவாக இருக்கும்படிக்குத் தாவீதே கர்த்தருடைய தெரிந்துகொள்ளாதலாய்க் காணப்படுகின்றார் என்பதில் யோனத்தான் மிகவும் தெளிவடைந்தவராய்க் காணப்பட்டார் என்பது உறுதியே; மேலும் தேவனுக்கு முழுமையான விசுவாசமும், அர்ப்பணிப்பும் கொண்டவராகக் காணப்பட்டபடியால், யோனத்தான் தெய்வீக ஏற்பாட்டினை எதிர்க்கும் எந்த எண்ணங்களையும் பெற்றிருக்கவில்லை. அநேகமாக ஒருவர்மேல் ஒருவருக்கு இருந்த நம்பிக்கையில், தாவீது தான் அபிஷேகிக்கப்பட்டிருக்கும் காரியத்தைக்குறித்து யோனத்தானிடம் ஏற்கெனவே சொல்லியிருந்திருப்பார்; இன்னுமாக இராஜாவாகிய சவுலை எதிர்த்தழிப்பதற்குத் தகுதியான காரணமாகவோ அல்லது சாக்காகவோ, தான் அபிஷேகிக்கப்பட்ட காரியத்தை, தான் கருதப்போவதில்லை என்றும் தாவீது யோனத்தானுக்கு உறுதியளித்திருக்க வேண்டும்; இன்னுமாகக் கர்த்தர்தாமே தன்னை அழைத்து, தன்னை அபிஷேகித்துள்ளபடியால், கர்த்தரால் ஏற்கெனவே இராஜாவின் ஸ்தானத்திற்கு அபிஷேகிக்கப்பட்டுள்ளவருக்கு (சவுலிற்குத்) தீங்கு செய்யத்தக்கதாக, தன் கையை நீட்டாமலேயே, கர்த்தர் தமக்குரிய காலத்தில், தமக்குரிய வழியில், தன்னை அதிகாரத்திலும், வல்லமையிலும் நிறுவ வல்லவர் என்றும் யோனத்தானுக்குத் தாவீது உறுதியளித்திருப்பார்.

நட்புறவு என்பது, மனம் மற்றும் இருதயத்தினுடைய பண்புகள் சம்பந்தப்பட்டது என்பதை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கின்றோம். பெருந்தன்மையுள்ளவர்கள், பெருந்தன்மையுள்ளவர்களை நேசிப்பார்கள்; உயர்பண்புள்ளோர் உயர்பண்புகள் உள்ளோரை நேசிப்பார்கள்; நேர்மையானோர் நேர்மையுள்ளவர்களை நேசிப்பார்கள்;

சாந்தமுள்ளோர் சாந்தமுள்ளவர்களை நேசிப்பார்கள்; இப்பொழுதோ கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் பெரியவர்கள், ஞானவான்கள் அல்லது சிறந்தவர்கள் அநேகரில்லை என்றும், மாம்சத்தின்படி சிறந்தவர்களாய் இராதவர்கள் மத்தியிலிருக்கும் ஜனங்களையே தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையின் ஜனங்களென, நண்பர்களென, பிள்ளைகளென அன்புகூருகின்றார் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்கின்றார் என்றுமுள்ள உண்மையின்மீது, இப்பொழுது உங்களது கவனத்தைத் திருப்புகின்றோம். கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் வல்லவர்களோ, சிறப்புமிக்கவர்களோ அநேகர் இராமல், மாறாக இவ்வுலகத்தின் தரித்திரர்களும், விசுவாசத்தில் ஐசுவரியமானவர்களுமே பிரதானமாய்க் காணப்படுகின்றனர் என்பது உண்மையாக இருப்பினும், கர்த்தருடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் மத்தியிலுள்ள நேசமும், நட்பும், பூமிக்குரிய எந்த ஒரு பந்தம் அல்லது உறவைக்காட்டிலும் பலமுள்ளதாகவும், ஆழமாகவும் காணப்படுகின்றது என்பதையும் நாம் கவனிக்கின்றோம். இது நட்புறவிற்குரிய பொதுவான கொள்கைக்கு முரண்பாடான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றதல்லவா? பாவிக்களாகிய நம்மீதுள்ள தேவனுடைய அன்பு என்பது நட்பான ஒன்றாக இல்லாமல், மாறாக இரக்கமான ஒன்றேயாகும்; அதேபோன்று பாவிகள் மீதான அவரது ஜனங்களின் அன்பு என்பது, நட்பான ஒன்றாயிராமல், மாறாக இரக்கமான, பரிதவிக்கிற ஒன்றேயாகும்; இன்னுமாக அவர்களுடைய சீர்க்கேட்டினின்றும் வெளிவர அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்கிற வாஞ்சையாகவும் காணப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு, பாவிகளாய் இருப்பதை நாம் நிறுத்திக்கொண்ட பிறகே, நாம் தேவனுடைய நண்பர்கள் ஆகுவதற்கும், அவரை நம்முடைய நண்பராக உணர்ந்துகொள்வதற்குமான சிலாக்கியம் அடைந்தவர்களானோம். பாவிகளாய் இருப்பதை நாம் நிறுத்திக்கொண்டு, பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகே, நம்மைப்போல் மாறியுள்ள மற்றவர்களின் நண்பர்களாகுகின்றோம்; மேலும் நட்பு எனும் இப்பண்பில் வளரத் துவங்குகின்றோம் அதாவது பரிசுத்த ஆவியின் பங்காளிகளென, சகோதர சகோதரிகளென ஒருவரையொருவர் அன்புகூரும் பண்பில் வளரத் துவங்குகின்றோம்.

சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நட்பில் இரண்டு தளங்கள் காணப்படுகின்றன - ஒன்று சுபாவ தளம்; இதில் ஒத்த சுபாவ பண்புகள் உள்ள மனிதர்கள் ஈர்க்கப்படுகின்றனர்; மேலும் ஆவிக்குரிய தளம் என்ற ஒன்று இருக்கின்றது; இதில் சுபாவ பண்புகளில் வேறுபட்டவர்கள், ஆனாலும் ஆவிக்குரிய நம்பிக்கைகளில், நோக்கங்களில், குறிக்கோள்களில் ஒத்திருப்பவர்கள், புதிய பந்தத்தினால், புதிய அன்பினால் இன்னும் அதிகமாய் ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கி இழுக்கப்படுகின்றனர்; இந்தப் புதிய பந்தமும், புதிய அன்பும் இவர்களது மாம்சங்களை ஒருங்கிணைக்காமல், மாறாக கிறிஸ்தவ அன்பிலும், ஒருமைப்பாட்டிலும் இவர்களது இருதயங்களை ஒருங்கிணைக்கின்றது.

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான இந்தப் புதுச்சிருஷ்டிகள், ஒருவரையொருவர் மாம்சத்தின்படி அறியாமல், மாறாக ஆவியின்படி அறிந்துகொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மாம்சத்தின்படி இவர்களது பெலவீனங்கள் என்னவாக இருப்பினும், இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் ஆவியில் அல்லது புதிய மனதில் சிறந்த உணர்வுகள், உயர்ந்த எண்ணங்கள் காணப்படுகின்றன; அதாவது நன்மையானவைகள் எவைகளோ, உண்மையுள்ளவைகள் எவைகளோ, மேன்மையானவைகள் எவைகளோ, தூய்மையானவைகள் எவைகளோ, அவைகளே காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தேவனுக்கு இசைவாயுள்ள சித்தத்தின், நோக்கத்தின் புதிய கண்ணோட்டத்தின்படி ஒருவரையொருவர் அன்புகூருகின்றனர்; மேலும் உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிராளியானவனின் பொல்லாத

செல்வாக்குகளுக்கு/ஆதிக்கங்களுக்கு எதிராக விசுவாசத்தின் நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடுவதில் ஒருவருக்கொருவர் காண்பிக்கும் தீவிரத்தினை இவர்கள் பார்க்கையில், இவர்கள் ஒருவர் இன்னொருவருக்காய்க் கொண்டிருக்கும் நட்பும் வளர்ந்து பெருகுகின்றது. பழையவைகள் அனைத்தும் ஒழிந்துபோய் அனைத்தும் புதிதாகியுள்ள, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புதுச்சிருஷ்டிகளுக்கிடையில் நிலவும் அன்பையும், நட்பையும் எந்த நாவினாலும், எழுதுகோலாலும் சரிவர விவரித்திட முடியாது.

எனினும் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை அன்புகூருவதுபோலவே, மற்றப் பிள்ளைகளையும் அன்புகூர வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது; ஒருவனுக்குத் தன் சொந்தப் பிள்ளையின் விஷயத்திலேயே பெரிதான பொறுப்பு காணப்படுகின்றது மற்றும் இதை உணர்ந்துகொள்ளவும் வேண்டும்.

அதே போல் பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் கூட ஒரே மாதிரியாக அன்புகூரப்படுவார்கள் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நமது ஆண்டவர் தம்முடைய சீஷர்களில் சிலரை விசேஷமாய் அன்புகூர்ந்தார் என்பதாக நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. காலங்கள் செல்லச் செல்ல அபூரணத்திற்குப் பதிலாக பூரணம் காணப்படுகையில், சகோதர சகோதரிகள் அனைவரும் பூரணர்களாகவும், அயலார் யாவரும் பிரியத்திற்குரிய சகோதரராயும் இருப்பார்கள். எனினும் அதற்கு முன்புவரையிலும், மனித கடமைகள் மற்றும் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின் அடிப்படையில், நாம் பகுத்தறிவுள்ளவர்களாக இருந்து அனைவரையும் அன்புகூர வேண்டும். (யூதா 22)

பெயர்க்கிறிஸ்தவர்களும், உண்மை கிறிஸ்தவர்களும் காணப்படுவதுபோல, **[R3233 : page 334]** கிறிஸ்துவின் நாமத்தை அறிக்கைப்பண்ணிக்கொள்கின்றவர்கள் மத்தியிலும் பெயரளவிலான அன்பும், உண்மையான அன்பும் காணப்படுகின்றது; கர்த்தருடைய சிந்தையையும், அவருடைய குணலட்சணங்களையும், அவரது இயல்புகளையும், அவரது அன்பையும், அவரது நட்பையும் வளர்த்திக்கொள்வதே கர்த்தருடைய உண்மையான ஜனங்களின் குறிக்கோளாக அதிகமதிகமாய்க் காணப்பட வேண்டும்; மேலும் இவற்றை நாம் வளர்க்கத்தக்கதாக, அவர் அப்போஸ்தலனைக் கொண்டு, பரத்திலிருந்துள்ள அந்த அன்பை மிகவும் தத்துரூபமாக விவரித்து, நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றார். அந்த விவரம் 1 கொரிந்தியர் 13-ஆம் அதிகாரத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. புதுச்சிருஷ்டிகளாகக் காணப்படும் அனைவராலும் அந்த அன்பானது அடையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் கிறிஸ்துவினுடைய ஆவி இல்லாத மனுஷன், அவருடையவன் அல்ல; எனினும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் கர்த்தரில் பலமடையும்போது தேவனுடைய அன்பு குமாரனின் சாயலாகும்போது - எல்லோருக்கும் மேலாக நண்பனாய்க் காணப்படும் அவருக்கு ஒப்பாகும்போது - இப்படிக் காணப்படுவதற்கேற்ப, அதிகமதிகமாய் அவ்வன்பானது அடையப்படும் மற்றும் உணர்வுபூர்வமாய்ப் புரிந்துகொள்ளப்படும்.

ஓர் எழுத்தாளர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: அன்புகூரப்படுவதைக்காட்டிலும், அன்புகூருவதும், இன்னுமாக வாங்குவதைக்காட்டிலும் கொடுப்பதும், ஊழியம் நமக்குச் செய்யப்படுவதைக்காட்டிலும், நாம் ஊழியஞ்செய்வதும்தான் வாழ்க்கைக்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற காரியமாகக் காணப்படுகின்றது. சுயநலவாதி, நண்பர்களை கண்டடைந்தாலும், அவனால் நண்பர்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாது.

இன்னொருவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: அந்தோ! பகிர்ந்துகொள்ள நண்பன்

ஒருவன் இல்லாத காரணத்தினால், எத்தனைப் பெருந்தவறுகளும், மகா அபத்தங்களும் அநேகரால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அநேக விமர்சகர்கள் எண்ணுவதுபோன்று, குறைவுகளைப்பற்றின கணிப்பில், உண்மையான விமர்சனம் காணப்படுவதில்லை, மாறாக பாராட்டில்தான் உண்மையான விமர்சனம் காணப்படுகின்றது. அளவு மீறிய மென்மையைவிட, அளவு மீறிய கொடூரத்தினாலேயே, அநேகருடைய வாழ்க்கை அழிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு நபரின் அன்பு, அனைத்து மனிதர்களுக்கான நன்மையினை நோக்கிச் சென்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, அது உலகளாவிய நன்மைக்கு ஏதுவான அன்பாக மாறும். மெழுகுவர்த்தியானது அதனை எரியப்பண்ணுபவரீது மாத்திரம் ஒளியைப் பிரகாசிக்காமல், அதன் கதிர்களின் வட்டத்திற்குள் வரும் அனைவரின்மீதும் ஒளியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது.

உண்மையான நட்பில், நன்மைசெய்வதற்கு ஏதுவாய்க் காணப்படும் ஆற்றல்கள் ஒவ்வொன்றும், போலி நட்புறவில் பொல்லாங்கு செய்வதற்கு ஏதுவான ஆற்றலாகிவிடுகின்றன.

இந்தப் பொய் புரளிகளைப் பரப்பினது நண்பனா அல்லது சத்துருவா? ஐயோ! பாலகர்களே அல்லாமல் வேறு யார் இப்படிக்கேள்வி கேட்பார்கள்! அவன் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான ஒரு நண்பன்போன்று காணப்படும் எதிரியாவான்.
